

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 831/2016-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. novembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Sabóom, Obchodná 187/6, Sečovce, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 137/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. augusta 2016 doručená sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Sabóom,

Obchodná 187/6, Sečovce, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Michalovce (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 137/2010.

2. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že 7. októbra 2010 podal na okresnom súde žalobu o ochranu osobnosti. Uvedené konanie je na okresnom súde vedené pod sp. zn. 14 C 137/2010. Okresný súd žalobu sťažovateľa rozsudkom č. k. 14 C 137/2010-317 z 26. júna 2014 zamietol. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 1 Co 996/2014-408 z 29. mája 2015 zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu z 26. júna 2014 a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Podľa názoru sťažovateľa tým, že okresný súd v predmetnej veci koná už takmer 6 rokov, čo je doba absolútne neprimeraná a neakceptovateľná, porušuje práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Priet'ahy v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 14 C 137/2010 boli konštatované výslovne aj podpredsedom okresného súdu [REDACTED], v liste z 26. februára 2013 v trvaní 4 mesiacov. Sťažovateľ však zastáva názor, že aj nasledujúci postup okresného súdu bol málo efektívny a nesmeroval k právoplatnému rozhodnutiu veci a odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa. Prejednávaná vec sp. zn. 14 C 137/2010 ešte stále nie je právoplatne skončená. Podľa sťažovateľa bol postup okresného súdu nesprávny a okresný súd zapríčinil porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, keďže napadnutý rozsudok z 26. júna 2014 spočíval na neúplnom, a preto nesprávnom právnom posúdení, v dôsledku ktorého súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav veci a bol z krajského súdu okresnému súdu ako súdu prvého stupňa vrátený na ďalšie konanie. Sťažovateľ v sťažnosti taktiež uviedol, že napriek týmto okolnostiam okresnému súdu trvalo takmer rok, aby od vrátenia spisu z krajského súdu 20. júla 2015 nariadil termín pojednávania na 8. júl 2016, a napokon aj tento termín bol zrušený, resp. sa meritórne nerozhodlo. Podľa názoru sťažovateľa konanie vedené pod sp. zn. 14 C 137/2010 nie je právne ani skutkovo zložitá. Ide o štandardnú žalobu o ochranu osobnosti, neexistuje žiadny meritórny prvok, nebolo potrebné žiadne znalecké dokazovanie

a existuje rozsiahla judikatúra v druhovo podobných veciach. Správanie sťažovateľa nespôsobilo prietahy v konaní, skôr naopak. Sťažovateľ je procesne aktívny a viackrát podal sťažnosť na prietahy v konaní. Podľa názoru sťažovateľa práve postup okresného súdu ovplyvnil celkovú dĺžku konania trvajúcu takmer 6 rokov.

3. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol nálezom o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 14 C 137/2010, okresnému súdu prikázal postupovať v konaní bez zbytočných prietahov a priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 5 000 € a okresný súd zaviazal na úhradu trov konania.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Ak ústavný súd dospeje k záveru, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné posúdiť ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03, III. ÚS 52/05) alebo s'ťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04, III. ÚS 252/05).

7. Ústavný súd v zhode so svojou doterajšou judikatúrou poznamenáva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (II. ÚS 57/01, I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04).

8. Z pripojeného spisu okresného súdu sp. zn. 14 C 137/2010 ústavný súd nezistil obdobia nečinnosti okresného súdu, ktoré by bolo možné považovať za príčinu priet'ahov v súdnom konaní, keďže okresný súd postupoval v konaní plynulo a od začatia konania 7. októbra 2010 postupne realizoval viaceré úkony na účely zistenia skutočností potrebných na rozhodnutie vo veci – okrem nariadenia pojednávania vo veci účastníkom konania ukladal povinnosť predložiť súdu návrhy na doplnenie dokazovania a v konaní vykonal viacero dožiadaní na iné súdy. Ústavný súd pripúšťa, že v súvislosti s vykonaním dožiadaní na iné súdy došlo k predĺženiu napadnutého konania, a najmä pokiaľ ide o dožiadanie z 14. decembra 2011 adresované Okresnému súdu Trenčín týkajúce sa výsluchu žalobcu, osobitne poukazuje na to, že dožiadateľ Okresný súd Trenčín napriek urgencii okresného súdu toto dožiadanie nevybavil v lehote 30 dní určenej okresným súdom, pričom bolo potrebné uskutočniť opätovný výsluch žalobcu na základe opätovného dožiadania okresného súdu, pretože Okresný súd Trenčín výsluch spísaný rukou v rámci vykonania pôvodného dožiadania neuložil do elektronickej podoby a nemohol ho okresnému súdu ako dožadujúcemu súdu zaslať. Toto dožiadanie bolo napokon vybavené Okresným súdom Piešťany z dôvodu preeskortovania žalobcu do [REDACTED] až 19. júla 2012. Zodpovednosť za nie včasné vybavenie uvedeného dožiadania však nie je

možné pripísať okresnému súdu, ktorý vybavenie dožiadania dožiadaným súdom aj urgoval, ale práve Okresnému súdu Trenčín, ktorý pri vybavovaní dožiadania konal nesústredene. Okresnému súdu možno vytknúť len neefektívny postup v súvislosti s vyhlásením rozsudku č. k. 14 C 137/2010-317 z 26. júna 2014, ktorý bol uznesením krajského súdu č. k. 1 Co 996/2014-408 z 29. mája 2015 zrušený a vec bola okresnému súdu vrátená na ďalšie konanie z dôvodu, že rozsudok okresného súdu spočíval na neúplnom, a preto nesprávnom právnom posúdení veci. Podľa názoru ústavného súdu opísaný neefektívny postup okresného súdu síce prispel k predĺženiu konania, avšak s prihliadnutím na plynulý postup krajského súdu rozhodujúceho o odvolaní sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu z 26. júna 2014 (aj to aj napriek skutočnosti, že sťažovateľ nepredložil odvolanie v potrebnom počte rovnopisov, a teda v rámci odvolacieho konania bolo potrebné ho vyzývať na ich predloženie) túto skutočnosť nemožno považovať za dostatočný dôvod na vyslovenie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto dospel k záveru, že postup okresného súdu, ktorého neefektívnosť spočívala v rozsudku, ktorý bol krajským súdom zrušený, signalizuje len ojedinelý prietah, ktorý však svojou intenzitou relevantne nezasiahol do sťažovateľovho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote. Následne pri svojom rozhodovaní ústavný súd zobral na zreteľ aj skutočnosť, že okresný súd 26. augusta 2016 vo veci opätovne meritórne rozhodol.

9. Vzhľadom na to, že argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie, ústavný súd na základe uvedeného podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť vyhodnotiac ju ako zjavne neopodstatnenú odmietol.

10. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby sťažovateľ za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania dochádzalo

k zbytočným preťahom alebo by činnosť okresného súdu bola neefektívna, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. novembra 2016